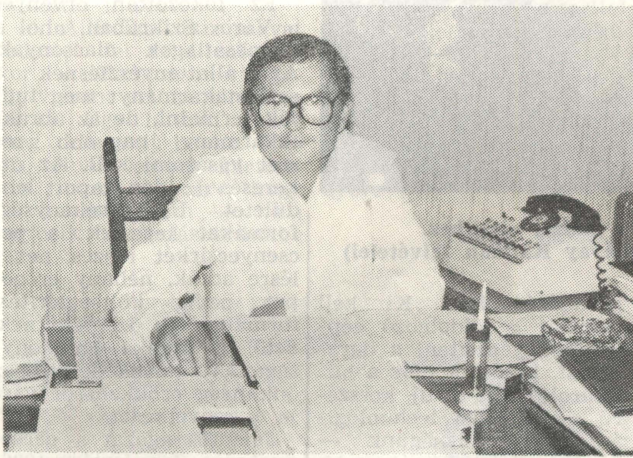

Nagyrekonstrukció előtt (?) a baromfifeldolgozó

Interjú Forgács Péter igazgatóval

Nemrég még szerte a világban jól eladható, kedvezően konvertálható cikk volt a magyar baromfi. Manapság viszont annyi a bizonytalansági tényező, oly nagy a termelési kockázat, hogy százszor is meg kell gondolnia a döntést annak, aki a legkülönbözőbb formában fogyasztható csirke, kacsa, liba stb. előállítására adja a fejét. Ez az aggodalmaskodás bujkált bennem, amikor leültünk egy rövid megbeszélésre **Forgács Péterrel**, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat igazgatójával, s mit tagadjam: a diskurzus végén sem uralkodott el rajtam a kincstári optimizmus. Íme a „kérdéssorozat”, a lényegre szorítkozva.

— **Hogy valamelyest bepillantást nyerhessünk üzemi életébe, kérem: foglalja össze 1986-os tevékenységüket.**

— Nem akarok dicsekedni, de tárgyilagosan megítélve is egészen tűrhető évünk volt. Az 1,2 milliárd forintos termelési érték és a százmillió nyereség részünkről az utóbbi 5-6 esztendő legjobb teljesítménye. Termékeink

70 százalékát exportáltuk; a nyugat-európai országokban és a Közel-Keleten mintegy tíz és félmillió dollárt kerestünk.

— **Ennyit talán adatokban és valamit még a hogyanról.**

— Először is: sikerült kedvezően kihasználni a nemzetközi piacokon talány kialakult konjunktúra helyzetét. Másodszor: termékszerkezetünk a darabolt áruk javára változott, azokat pedig magasabb áron tudtuk értékesíteni. Végül: emelkedtek a fel-

vásárlási árak, s így lényegesen javult a csibenevelési kedv, ami viszont — teljesítőképességünk csaknem optimális kihasználása mellett — növelte a gazdaságosságát.

— **Akkor itt térjünk vissza a jelenhez. Kérem: 1987.**

— Igen, de engedje meg, hogy fölhozzak még valamit, ami némileg szintén motiválja a kimagasló eredményt. Az elmúlt évben először bocsátottunk

(Folytatás a 2. oldalon.)

MEGMÉRETÉS UTÁN

Fölösleges fáradozás lenne érettségi történeteket mesélni, céltalan nosztalgia vagy példálózgatás csupán. Ám kell az érettségiző diákokról beszélni, bizonyosságul annak, hogy mennyire a való életből fakad ez a téma.

Városunk középiskolaiban ezekben a hetekben a feszültségintéző ismét jóval többet mutat az átlagnál. Fiataljaink tanúbizonyságot tesznek négy év alatt szerzett tudásukról, félkészültségükről: megkezdődnek az érettségi vizsgák. Ha lehet, még csendesebbek ilyenkor a lakótelepek: a szomszéd harmadik emeleti ablaka éjjelkor nem a tévé fénye miatt világos, a másnapi vizsgára készül a gyerek. Talán csökken valamelyest a szombati disco látogatottsága és a sarki zöldséges nem érti, hogy az örökre farmeres Zoli fiút miért látja reggelente öltönyben és nyakkendőben.

A nagy megmérettetésben tenyerek izzadnak, könnyek hullanak, sőt biztosra veszem, néhány helyen anyu „na ugye megmondtam!” sóhaja is elhangzik majd. Lesznek örömteli pillanatok, „de jó, hogy sikerült!” felkiáltások és ahogy a napok telnek, úgy fogy a gond az ifjú vállakról. Lassan közhelynek számít, a hogyan tovább a nagybetűs életbe, mégis sok fiatalnak nem csupán az érettségi jelenti a legnagyobb akadályt.

Vannak, akiknek már biztos az, mely másoknak, lehet, örökre álom marad, de a csüggedés rossz tanácsadó. Aztán egyszer a vizsgáknak is vége lesz. A padok, falak marad-

nak, csak az arcok változnak majd. Minden tárgy más emléket őriz. A padló a léptek nyomát, a tábla sok ezer apró vonalat, a pad az izgalomtól remegő kezét...

Sok mostani érettségizőnek azonban ismét tanulással köszönt be a gyümölcsérlelő szeptember. Akad, aki ezután kezd szakmát tanulni, lesz, aki a szülőhelytől távol bizonyítja majd a választott pályára való rátermettségét, később akár hírnevet is szerezve szűkebb pátriájának. Újra hátukra veszik az iskolaévek tanulással teli gondzságját, s az igazi örömet további szorgalommal és akaraterővel átítatott évek hozzák meg véglegesen számukra.

Ezekben a napokban minden ismerős és barát nekik szurkol, az érettségizőknek. Szokássá vált, hogy a szerencsétől a kalap...ig valami kedveset, esetleg szellemeset kívánjunk nekik. Mindamelllett, hogy én is bírom valamennyiük sikerében, megmaradok a közhelyeknél, mi más tehetnék. A jó vizsga után, a „mit kell tenni és miért nem lehet?” kérdésekre íme egy rövid, személyes hangú válasz. Ahányszor rádöbbenem, hogy hibáztam, hogy munkám tökéletlen, hogy jogos bírálatot kaptam, de még olyankor is, amikor túldicsértek és emiatt szégyelltem magam, egyetlen választási lehetőségem maradt: olyan keményen dolgozni tovább, ahogy csak lehet, ahogy csak tudok. És ennél többet — meggyőződésem — senki sem tehet...

P. L.

Nyitott kérdések a zárt világból

Indulok a gondozók szobájára felé, nem nézek sehová, mégis érzem, a fák mellől, a bokroktól takart padoktól furcsa szempárok követik lépteimet. Percek kellenek, hogy zavarom elmúljon és elhadarjam jövetelem célját. Az ablakhoz arcok tapadnak, a vonások, a pillantások félreérthetetlenek: a Nyúl utcai Egyesített Szociális Intézmény elmebetegei között vagyok. Szorongva, nem titkolt felindultsággal figyelem őket, akik talán már soha sem fogják érezni az önsajnálát keserű melankóliáját...

Nem sokkal a reggeli után beszélgetek az intézet vezetőjével, **Vanyiska Jánosnéval**. A ház lakói ekkor már megkezdik napi szokásos tevékenységüket, a kevésbé betegek segítenek a takarításban, a kerti munkában, mások tétova mozdulatokkal lépkednek az udvaron, örök kóválygásra ítélve. Mindennapos lehet a kép, számomra mégis olykor szürrealistának tűnik.

Ha beszélne a sorsukról...

— Lehet-e hivatásnak nevezni az önök foglalkozását, pláne, hogy tisztában vannak vele: a teljes rehabilitációra legtöbbször szinte semmi esély? — kérdezem az igazgatónőtől.

— Igen. Nem csak lehet, kell is. Bár dolgozott már itt olyan kolléga is, aki ezt a pályát hivatásának választotta, mégsem mer-

tek kérni tőle a betegek egy pohár vizet. Feltétlenül szükséges a hivatástudat mellé a nagyfokú emberszeretet. Való igaz: rehabilitációról alig-alig beszélhetünk, bár az itt eltöltött négy évem alatt két páciens, ha nem is teljesen gyógyultan, de vissza tudunk adni a társadalomnak.

— **Kérem, mondja meg, kik vannak itt? Úgy értem: velük született betegséggel ápolnak mindenkit, vagy...**

— Nem, nem, nézze csak a kezem, amint ez a téma szóba kerül, végigfut rajtam a hideg... Nagyon szeretném, ha egyszer olyan állapotban lennének, hogy beszélni tudnának a sorsukról, vagy hallanák őket meghitt pillanataikban... múltjukról mesélni... Félelmetes. Egy részük természetesen genetikailag sérült, de jónéhányan sikeres emberként kezdték az életet. Aztán

jött az alkohol, a rossz környezet, vagy, nem utolsósorban, egy baleset.

— **Elkeserítő, mégsem hagyhatom ki a kérdést: ezek szerint mindenkinek van egy téglája?**

— Nézze, a mai rohanó világban senki sem tudhatja, mikor éri baleset, sőt azt sem, milyen genetikai kórt hordoz magában, ami bizonyos idő után előjehet. Az intézetben számtalan példa van erre.

Síralmas állapotok

A beszélgetést a fenntartási költségekre terelném, ám Vanyiska Jánosné ragaszkodik hozzá, hogy előbb járjuk be szűkreszbott otthonukat. Példás, szinte katonás rend mindenütt. Jobbára csak vaságyakat látok, a helyszűke miatt az ajtókat is leszedték. A szekrényeket vagy a folyosón, vagy az udvari színpadon tárolják. A frissen mosott ágytakarókon viaszgörgő babák, s fölöttük az üres, vagy eltorzult tekintetek kontrasztja mellébe vág.

A női szakaszon vagyunk. Szinte hihetetlen: négy szobában nyolcvan ápol. A folyosón is zsúfoltság. A lefüggönyözött vécék mellett fürdőszobá-

ba érkezünk: egy kád, egy kézi zuhanyzóval — nyolcvan emberre! Fürödni pedig naponta kell és a többség magatehetetlen. A férfiak körlete még siralmasabb: két szobában hetvenen vannak. Szekrény sehol, éjjeliszekrény sincs, az ágyak között épp hogy el lehet férni. A szélszaggatta udvari vécét télen állandóan fűteni kell. A betegszobában csak nappal fekhettek a súlyosabb betegek, éjjel visszaviszik őket eredeti helyükre, mert ott is van gazdája minden ágynak.

Vége a sétának. Percekbe telik, míg magamhoz térek. Az igazgatónő töri meg a csendet:

— Tavalyelőtt, télen nyolc fok volt az átlaghőmérséklet, vacogva vettük körül az egyetlen cserép-kályhát. Az elmúlt évben bevezették a gázfűtést, igaz, meg kellett verekedni érte. Meghívtuk a városi és a megyei vezetőket, hogy személyesen győződjenek meg siralmas helyzetünkről. Volt, aki rosszul lett a látványtól...

Hol késik a felújítás?

— Kihez, hová tartozik az intézmény?

— A városi tanács önálló költséggazdálkodó szerve vagyunk, de hangsúlyozom: a beutaltak 90 százaléka nem kiskunhalasi, hanem a megye minden részéből való.

— Az épület 1830-ban épült és városi ispotály volt. Milyen a jelenlegi állaga?

— 1986-ban életveszélyessé nyilvánították és még abban az esztendőben részlegesen felújítottuk, ami az állapotokat csupán hónapokra javította. Mondok egy példát: a padlások sok az elpusztult gálamb. A tetemeteket nehezen és félve tudjuk eltávolítani, mert a mennyezet több helyen beszakadással fenyeget. Ha esik az eső, mindenfelé beázunk és omlik a vakolat.

— **Tervezik-e a teljes rekonstrukciót?**

— Igen. A megyei tanács határozata alapján a teljes átépítést 1990-re be kell fejezni. Erre, évenkénti bontásban, összesen 20 millió forintot hagytak jóvá.

— **Nem értem, ha láthatóan ennyire sürgős a renoválás, miért nem kezdtek már el?**

— A megyeiek szerint már 2 milliót átutaltak ebből a keretből, de a pénzzel eddig még nem

találkoztam sehol, legálábbis a számlákon nincs. Pedig higggye el, Kiskunhalason nem tudok ennél fontosabb, égetőbb gondot. És meglehet, túlságosan jóhiszemű vagyok, ha azt mondom: ezzel a városi tanács illetékesei is tisztában vannak.

— **Honnan vár elsősorban segítséget?**

— Támogatja ügyünket a megyei tanács egészségügyi osztálya, a helyi tanács. Sok dologi segítséget kapunk a város szociálista brigádjaitól, elsősorban a Ganz-MÁVAG-ból, de hát érte meg: a száz meg száz segítő kéz mellé pénz kellene, pénz, pénz, pénz...

□ □ □

Átsietek az udvaron. Hangos jónapotomra, van aki ugyanígy, más csókolommai válaszol. A tétova, rezzenéstelen arcokról próbálok olvasni, kit sejtethetnek bennem: barátot, aki segíteni tud, akar és fog, vagy csak egy kíváncsiszkodó-szörnyülködő idegent, esetleg potenciális lakótársukat? A tudatuk alatt rejlik, s talán máskor soha ki nem fejezhető ítéletre gondolni sem merek...

Posztobányi László

Nagyrekonstrukció előtt (?) a baromfifeldolgozó

(Folytatás az 1. oldalról.)

ki komolyabb mennyiségű — kb. száz tonnányi — baromfihús-készítményt. A kilenc féle, markánsan fűszerezett töltelékárúval — melyeknek a Debreceni Húsipari Vállalattól kapott alapreceptjét finomítottuk és fejlesztettük tovább — újabb fogyasztókat kívánunk megnyerni. Nos, ez is sikerült; minőségük, ízük, áruk megfelelt az igényeknek és esélyünk van arra, hogy az idén kétszer annyi töltelékárú is vevőre talál.

— Tehát: '87. Módosultak-e alapvetően a tavalyi

Kilenc töltelékárú

HALASI VIRSLI (fogyasztói ára: 90,— Ft/kg)
Füstölt-töltött baromfitermek, gyomberrel és rosmarinnal ízesítve. Emésztető mubele vagy celofánba töltik, vákuumzártan csomagolják.

BAROMFI PÁRIZSI (80,— Ft/kg).
Baromfipecséből és ipari szalonnából készült, lenyomással fűszerezett, majd főzik és rustolják. Mubelebe kerül.

KUNSAI FELVAGOTT (100,— Ft/kg).
Összetevői: baromfipecs, sertésbőr és ipari szalonna. Jellemzően ízét a rosmarin adja. Színtelen főzik és rustolják, s mubelebe töltik.

KOLOZSVÁRI FELVAGOTT (82,— Ft/kg).
Baromfipecséből és bor nektár kolozsvári szalonnából keverik ki. Zamatát a koriander-mag és a füstöltes hatarozza meg. Víz-gőzt nem eresztő piros mubelebe hozták forgalomba.

KAKAS KOLBÁSZ (103,— Ft/kg).
A termék baromfi színhúst, -pépet, sertés apróhúst és ipari szalonnát tartalmaz. Enyhén csípős; chili fűszerkeverékkel „vadított”. Emészthető mubelebe nyomják, vákuumzártan csomagolják.

BAROMFI MÁJAS (86,— Ft/kg).
Baromfi húspép, főtt sertésmáj és ipari szalonna alkotja. Ízét a rosmarin és a majonna teszi pikánsá. Víz-gőzt nem eresztő, piros mubelebe hozták forgalomba.

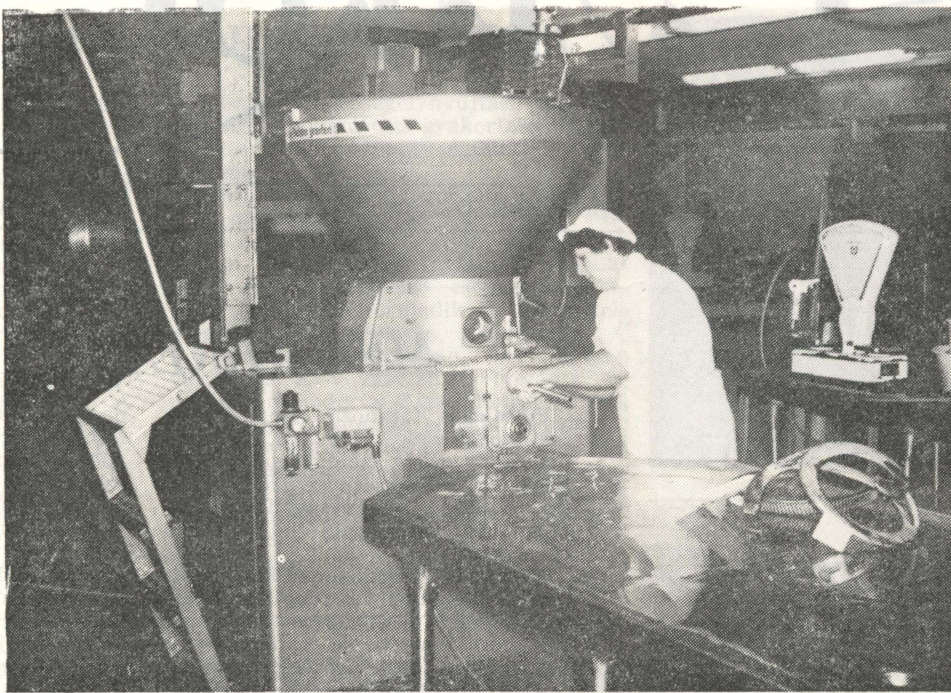
BIHARI FELVAGOTT (96,— Ft/kg).
Sertés apróhússal dolgoznak össze baromfi-húst és -pépet. Vöröshagymát és koriander-magot kevernek hozzá. Füstölik, főzik és mubelebe eresztik.

BAROMFI JAVA (128,— Ft/kg).
A baromfipecsét és a fűszert tyúkmelett sertés színhússal és ipari szalonnával gazdagítják. Fehérbors és szerecsendió kölcsönöz kellemes aromáját. Mubelebe füstölik és főzik.

HALASI CSÍPÓS KOLBÁSZ (69,— Ft/kg).
A recept: baromfipecs és ipari szalonna, csíposra fűszerezve. Emészthető mubelebe hagyja el az üzemet.

tervszámok és biztatások-e a kilátások?

— Mindenképpen nagyobb termelési értéket szeretnénk produkálni, csirkéből például félmillióval többet, mintegy 17 milliót várunk feldolgozásra. Piaci információink alapján — gondolok itt a közismert nyugati protekcionista és diszkriminációs intézkedésekre — azonban lényegesen szerényebb profitra számíthatunk. Sajnos be kell látni: megint romlik majd az export jöve-

O Kozma Istvánné a töltőgépet készíti elő, talán éppen a halasi virslihez. (Lévay Kálmán felvételei)

delmezősége. A hazai elátlásról kijelenthetem: részünkről bizonyosan zavartalan lesz.

— Ha már az imént a jövődelmezőségről esett szó, ebből a szempontból melyek a legfontosabb ter-
mékeik?

— Immár hagyományosan a hízott liba, valamint a pecsenye liba és kacska. Az összes nálunk megforduló baromfinak csupán az egyharmadát teszik ki, a bevételek, illetve a haszonnak viszont majdnem a felét. Részarányukat csak szűk korlátok között lehet növelni, mivel meghatározott vevőkörük van külföldön is, és jobban megterhelni a piacot, mint amekkora a fizetőképes kereslet, nyilvánvalóan nem szabad.

— Konkrét üzleti megállapodásokról nem faggatom, maradjon ez az Önök titka. Ellenben kíváncsi vagyok: mi a tervük a felvágottakkal? Várhatóak újak is?

— Feltétlenül szeretnénk gyarapítani ezt a termék-családot. Meggazdagodni rajtuk továbbra sincs szándékunkban — egyébként sem lehetne —, csupán a mérsékelt, tisztességes jövedelem a célunk. Olyan rétegeket, intézeteket, olyan fogyasztókat — nyugdíjasok, diétások, kórházak stb. — kívánunk elérni, aki az olcsó, zsírszegény, kimélő hús-készítményeket keresik. Néhány újdonságunk próbagyártása és tesztelése már folyik, reméljük hamarosan a boltokban is megtalálhatják őket mindenki.

— Akik kóstolták, elragadtatással nyilatkoznak a libaszalámiról. Vajon jut majd belőle külföldre is?

— Annak ellenére, hogy elég drága, itthon régóta népszerű. Évekig tartó kísérletezés után ebben az évben talán lehetőség nyílik arra, hogy a tőkés és a fejlődő országokba is szállítsunk. Ha meg tudjuk kint kedvelni, biztosan egyszerűbb lesz más áru-felvételeinket is elfogadtatni. Erre vonatkozóan egy-két nyugati céggel máris tárgyalunk, kölcsönösen előnyös gyártási és forgalmazási együttműködés után kutatva. Természetesen eszünkben sincs profilváltani — az összes exportnak a húskészítmények legfeljebb a 10–12 százalé-

kát tehetik ki —, inkább választékbővítésre törekszünk.

— Ha egyetért, most az előrelépés — kissé patetikusan fogalmazva: a kor kihívásainak való megfelelés — érdekében a közeljövőben elvégzendő fejlesztésekre terelném a beszélgetést.

— Igen. A következő 2-3 évben feltétlenül végre kell hajtunk a vállalati rekonstrukciót. A költséget még felbecsülni is felelőtlenség volna egyelőre, de annyit mondhatok: több százmillió forint értékű

beruházás lesz. Ki kell cserélni a feldolgozó gépsorokat, gépesíteni a darabolást, kinőtük már a hűtőtárolókat is és új, korszerű csomagolási technológiára van szükségünk — hogy csak a legsúlyosabb tétteleket idézzem. Mindez saját erőből, persze, nem megy, minden létező exportfejlesztési hitelt és preferenciát igénybe szeretnénk venni hozzá. Öröme, hogy a vállalkozás lesz...

Amihez szerencsét és sikert kívánok. És köszönöm a beszélgetést.

Kutasi Ferenc

HATVANAN A SÓSTÓ FEJLESZTÉSÉRŐL

Pro és kontra családiház ügyben

Lapunk legutóbbi számában tett ígéretünk szerint visszatérünk a kiskunhalasi Sóstó fejlesztésével kapcsolatos szavazógépes közvéleménykutatás eredményére. (Ez alkalommal próbáltuk ki a televízió Hatvanhat című műsorából ismert elektronikus berendezést.) A városi lakótelep ellen az, hogy idegen a város település-szerkezetétől. Kétszázharminc családiház telek több gondot járna, mint előny. A bölcsődei, óvodai, iskolai, kereskedelmi ellátást említette, és persze, a megbízható buszjáratot. Érvelését a jelenlévők 72 százaléka megalapozottnak tartotta, 20 százaléka viszont nem. Egyéb-ként a családiház beépítés mellett szól az, hogy a

közmuveket mindenképpen kiépítik, valamint, hogy így sok milliós tanács hitelt nélkül bővíteni lehet a városi telekínálatot.

Vita bontakozott ki a víz minőségének romlása ügyében. A megkérdezettek 41,6 százaléka úgy találta, hogy elviseli, 38,4 százaléka szerint viszont nem bírja el a tó a fejlesztéssel járó terheket. A főúttól nyugatra eső terület családiház beépítésére 38,3 százaléka szavazott igennel, 41,6 százaléka pedig nemmel. Az előterjesztés leglényegesebb kérdésében tehát igencsak megoszlik a vélemény. A KUNÉP és a VÁTI tervezője szerint ugyanis ez a legkedvezőbb megoldás a Sóstó környékének kulturált és jó ütemű beépítésére. A többség egyetértésével találkoztunk a strand és a kemping fejlesztése, valamint a véderdő telepítése. (78,3 százaléka elutasította azt, hogy üdülőkötöket alakítsanak ki az említett területen.)

A számok mellett érdemes néhány, előszóban elhangzott javaslatnak is figyelmet szentelni. Például: fel kellene mérni a családiházak telkei iránti érdeklődést, mivel a fizetőképes kereslet ismerete segíthetné a terv elbírálását.

Elhangzott, hogy a tó déli és keleti oldalán lévő 30 hektárnyi erdő mellé, a főúttól nyugatra eső rész beépítése esetén is, a

KUNÉP 40 méteres sávbán erdőt telepít. Ennél több aligha látszik indokoltnak. Az egyik hozzászóló megkérdezte: kiknek akar a KUNÉP üdülőt építeni? A külföldieknek? Veszélyeztetve látja a Sóstó több milliós forintot érő halállományát.

Szinte drámai hangon szólalt fel Márta Sándor a fejlesztési koncepció ellen, a horgászok védelmében. Elmarasztalta a városi tanácsot már azért is, hogy — úgymond — eladta a Sóstót a KUNÉP-nek. Hat-száz horgászt tudna felsorakoztatni egy ennél jobb terv érdekében. Személyesen is sérti, hogy az újabb elképzelésekbe nem illő, de már növekedésben lévő fákat kivágástak.

A számítógépes szavazás nem döntött el semmit, nem is ez volt a célja. Hatvanan megismerték a KUNÉP programját és néhány kérdésben véleményt mondtak. A dilemmát a VÁTI munkatársa fogalmazta meg: ha nem létesülhetnek itt üdülők és családiházak, akkor hogyan védhető meg a tó? A családiház beépítés terhelne legkevésbé a tavat. Más magyar városok mellett is léteznek hasonló lakótelepek, illetve kertvárosok.

A kiskunhalasi Sóstó-keretvárosról a városi tanács május 28-i ülése dönt.

Kispéter Imre

(Somos László felvétele)

NEM HALASI — SOLTVADKERTI...

A hamis bor (?) nyomában

Súlyos vádak olvashatók egyik országos napilapunkban. Idézzük: „Hamisítás miatt tekintélyes mennyiségű bort, 16 ezer hektolitert zárolt az Országos Borminősítő Intézet. A pancsolt tételt Kiskunhalas térségében vásárolta fel a Pannonvin, de — szerencsére — még a forgalomba hozatal előtt fölfedezték a csalást, így a fogyasztókat nem érte kár. A kombinát — annak rendje és módja szerint — feljelentést tett a megyei rendőrfőkapitányságon, majd benyújtotta kárigényét a szállítók-nak.”

A hír nyomába eredtünk. A szállító a Termelőszövetkezetek Beszerző, Készletező és Értékesítő Közös Vállalkozása. Kérdéseinket dr. Judák Imre igazgató-nak tettük fel.

— Mit szólnak a vádakhoz? És mi az igazság ezekből?

— Nagyon meglepett bennünket. Tizenhatéves a cégünk, évente 45–50 ezer hektoliter bort közvetítünk. Ez csak az egyik tevékenységünk a sok közül. Különböző szerződések alapján foglalkozunk a gazdálkodók boraival. Nem gyűjtjük, nem értékesítjük, hanem egyszerűen továbbítjuk a megrendelőnek. A Pannonvin azt kapta, amit kért. Huszonnégyezer hektolitert szállítottunk, amit mennyiségileg is, minőségileg is átvettek. Megvizsgálták és semmilyen kifogást nem emeltek ellene.

— És mit talált a borminősítő intézet?

— Állítólag citromsavat fedeztek fel az ellenőrzéskor. A Pannonvin-vizsgálat viszont ezt nem mutatta ki. Úgy látszik, akkor még nem volt benne. Mégis tőlünk kérnek kártérítést, annak ellenére, hogy — hangsúlyozom — nem tartozik a hatáskörünkbe

a must „bemérése”. A közvetítésen kívül más szerepünk nincs.

— Ön szerint ki a hibás?

— Aki a szerződés feltételeinek nem tett eleget. Márpedig az átvevők, a Pannonvin dolgozói, úgy látszik mulasztást követtek el és most futnak a pénzük után.

— Milyen veszteség érte a halasi céget?

— Még semmilyen. Remélem később sem ér, hiszen vétlenek vagyunk. Az pedig tévedés, hogy halasi borról van szó. Az ominózus mennyiség Soltvadkert környékéről való. Viszont tény, hogy ezzel az esettel romlott az alföldi bor hítele...

— Válaszolnak a súlyos vádakra?

— Egyelőre nem, várunk.

— Mire?

— A nyomozás eredményére...

Temesi László

1+2?

Egy dolgozik,
kettő nézi.
Ismerős arány.
Kiskunhalason,
az ÁFOR-állomás
közelében
fényképezte:
Ferincz János.

BAJNOKSÁG HELYETT BENTMARADÁS?

Focistáink zuhanórepülése

Két évvel ezelőtt esett ki a KAC-MEDOSZ labdarúgó csapata a területi bajnokságból. Az ezt követő mindkét szezonban hajszállal szorultak a második helyre, legutóbb pedig három rúgott gólon múlt, hogy ismét a megyei bajnokságra készülhetett az együttes — a váratlanul Soltvadkertre távozott Meskő István helyett immár új edzővel, Rádi Zoltánnal.

A bajnokság félidejében a hetedik helyen álltak, ami miatt a vezetőség nem volt különösebben elkésredve, s miután a januári alapozás jól sikerült, s két helyen erősíteni is tudtak, derűlátással várták a tavaszi rajtot. A cél egyértelműen fogalmazódott meg: mindenképpen az első öt között végezzenek, ha lehet dobogós helyeken, úgy, hogy a megfiatalított gárda jövőre újra a bajnoki címért szállhasson harcba.

Hat fordulóval a bajnokság vége előtt labdarúgókink egy győzelmet arattak (még az első fordulóban), s két döntetlent értek el, az összesen megszerzett tavaszi 4 (!) ponttal jelenleg a kiesés szélén, a tizenkettedik helyen tartóznak.

Mi lehet a látványos visszaesés mögött? Ahogy az a bajban lenni szokott, mindenki másban keresi a hibát. Az edző, Rádi Zoltán

nem titkolja elkeseredését. Elmondta: rendkívüli gyenge edzettségi állapotban vette át a játékosokat, a fizikai lemaradást a téli felkészüléssel pótolta, azonban az erős terhelés most visszaut, nem tudnak a fiúk a fáradságból, a fásultságból kilábalni, s az eredménytelenség ideigleg, lelkileg is megviseli a társaságot. Nem gondol arra, hogy helyét átadja másnak, vele jutott ideig a MEDOSZ, ő is kívánja a gödörből kivezetni. Reméli, sőt biztos benne, hogy megszerzik a bentmaradáshoz szükséges pontokat, s a továbbiakról azután fog dönteni.

Sokan sutognak a vezetők széthúzásáról, belső ellentétekről. A napokban mondott le a labdarúgó szakosztály vezetője, Vanyiska János. Ő kifejtette: távozásával a csapatot kívánja segíteni, viszonya ugyanis nem volt a legjobban az edzővel és munkahelyi elfoglaltsága miatt amúgy sem maradt sok ideje a focira. A túlzott fiatalítás szerinte mellőfogás, amíg nyolc idősebb játékos mellett három fiatal jól bevált, ez megfordítva már nem hozta meg a várt sikert. Ehhez párosult az „öregék” lazítása, edzésről való távolmaradása, s néhány esetben a jutalmazás sem bizonyult szerencsésnek.

A szakosztály elnöke, Huri Béla nem szorgalmazza az edző leváltását, mert csupán e döntéssel a bajok nem orvosolnák. Bírálja a radikális fiatalítást, néhány futballista huzamosabb ideje sérült (vagy sérültet jelent), s a görcsös akarás is bénítja a lábukat. A javadalmozásban az év elején bevezetett alapvető változtatás a fejekben is zavart okozott. (A dolog pikantériája, hogy most szervezik meg a baráti kört, melynek révén legálisan is lehetőség nyílik az anyagi jutalmazásra, de ki az, aki ezért a játéktért és eredményért pénzt ad.)

Többen panaszkodnak, hogy a játékevezetők is Halas-ellenesek. Ennek annyi az alapja, hogy néhány mérkőzés után egyes szurkolók elítélendő módon és stílusban minősítették a bíráskodást.

Abban mindenki egyetért: ez a játékosállomány — a csapat — a jelenlegi helyzeten lényegesen jobbra képes. Hogy hogyan? Erről vezetők, focisták a bajnokság végén ülnek le és határoznak. Addig egyetlen feladatot kell megoldani: bentmaradni a KAC-MEDOSZ-nak a megyei első osztályú bajnokságban. Jelenleg sajnos úgy tűnik, ez sem lesz egyszerű... H. R.

A fekete színhez vonzódtam...

Beszélgetés Diószegi Balázssal

— 1914. november 16-án születtem Kunszentmiklóson. Szegény apám akkor már kint volt a fronton. Ősszel esküdtek meg és közben kitört a háború. Ő csak a fényképemet látta. Nem sokára el is esett. Magam nevelődtem, magam ismerkedtem a világgal, talán ennek köszönhető, hogy festő lettem — kezdte élete történetét Diószegi Balázs Munkácsy-díjas festőművész. 1972 óta Kiskunhalason alkot. Állomás utcai lakásában beszélgetünk.

— Mikor kezdett el festeni, rajzolni?

— Az iskolában megtett Toldi Miklós viadala a cseh vitézzel, s a jelenet otthon megrajzoltam. Megmutattam a tanáromnak, hogy ezt én csináltam. — Ne akarj engem becsapni — mondta — úgy másoltad valahonnan. — Dehogyan másoltam — a leírás alapján rajzoltam. Erre megpofozott. A következő évben egy másik tanár jött a gimnáziumba. Menj a táblához — szólított — és rajzolj egy lovat. Amikor meglátta, már elhitte, hogy a Toldi az én művem.

— Hol végezte művészeti tanulmányait?

— A gimnáziumi érettségi után az akadémiaira kerültem Budapestre, Rudnay Gyula, az ismert Kosuth-díjas festőművész és grafikus keze alá. Ő megtanította nekünk azt, hogy úgy is lehet valaki jó festő, ha az avantgard irány-

zatokba egyúttal a magyarságát is beleviszi.

— Hogy kezdte művészi pályáját?

A debreceni tanítókép-zőben rajztanári állást vállaltam. Szerencsém volt, hogy Gy. Szabó Kálmánnak nagyszerű műterme volt és én helyettesíthettem, amikor olaszországi ösztöndíjat kapott. Egy kis iskolám alakult ki: odahívtam a debreceni kollégákat, együtt festettünk. Azután Szentendrére kerültem. Időm nagy része azzal telt el, hogy tanulmányoztam a természetet. A szentendrei házak szépsége hozzászoktatott a dekorativitáshoz.

— Mi volt a következő állomás?

— Újvidéken, Baranyi Károly szobrászsal csináltunk egy művésztelepet. Innen Nyíregyházára mentem és ott szintén létrehoztam egy festőiskolát, ami 1953-ig nagyon jól működött. A várostól kaptunk egy külön házat, amelyben akadémiai órarenddel dolgoztunk, szobrászatot és alakrajzot tanítottunk.

— Mikor jött el Nyíregyházára?

— 1958-ban, mert az anyám beteges lett és kérte, hogy legyek mellette. Később Kiskunhalason kaptam lakást és itt éltem az anyámmal 1972-től 1978-ig, míg meg nem halt szegény.

— Képeit szinte kizárólag a fekete szín uralja. Mi ennek az oka?

— Rudnay nem engedte

a feketét a képekre, mert azt mondotta, hogy nem lehet megfesteni. Talán ez volt az oka, hogy én mindig is szerettem volna a feketét megfesteni. Szóval, a feketéhez vonzódtam, mert stabil szín, a maradandóságot fejezi ki.

— Hogyan lett a falusi emberek festője?

— Amint jártam az országot, rájöttem, hogy nagyon izgalmas az alföldi ember sajátos, egyéni megjelenése, formája, és rádőbentem, hogy nagyon közel áll hozzám. Ekkor kezdtem a parasztokat festeni. Úgy éreztem, muszáj őket megörökítenem, mert egy emberöltőn át ez a réteg annyira megváltozik, hogy már csak beszélni fognak róla, de nem marad róluk semmi konkrétum...

— Milyen témákkal foglalkozik ma?

— Mostanában fali texturákat készítek: megrajzolom a képet és kivarrják...

Lévay Kálmán

FOGYÓKÚRA AKUPUNKTURÁVAL

A korszerűtlen táplálkozás tipikus magyar szokás. A felesleges kilóktól legtöbben fogyókúrával igyekeznek megszabadulni. Amennek is változik a divatja. Tíz évvel ezelőtt a fogyasztó teák és a gyógyszeres jelentették a korral való haladást, most az aerobic, az asszonytorna. Az utóbbi hónapokban egyre gyakrabban halani a főleg hölgyek körében — a karcsúsodás legújabb módjáról, az akupunktúrás fogyózásról.

Dr. Vismeg Sándor főorvos elmondta, régóta foglalkoztatja a kínaiak ősi gyógyítási módja, ezért, amolyan kedvtelésből beiratkozott tavaly a Magyar Biofizikai Társaság továbbképzésére. A szakma legavatottabb külföldi mesterei mutatták be a túlvilági érzéstenítés, gyógyítás művészetét. A látottak nem hagyták nyugodni: beszerezte a fellel-

hető külföldi szakirodalmat, kapcsolatba lépett a módszert népszerűsítő hazai orvosgárdával. Az elméletben elsajátítottak kipróbálását év végén kezdte el a kórházban, kollégáin, önkéntes alapon.

Mi is a módszer lényege? Az emberi testben tízzennégy úgynevezett energiatörésvonal van, melyek az agyba futnak. A mindannyiunkban megtalálható 360 akupunktúrás pont közül a fül mellett található az a kettő, amely az étvágyra kihat. A beszűrt parányi tű által ingerlésben tartja ezt a két pontot, így csökken az éhségérzet. Emellett persze fogyókúrázni is kell. A reggeli délből szerény ebéd követheti, az esti étkezést viszont ki kell hagyni! Aki ezt betartja, meglepő következményeket észlelhet. Mivel az ingerlés hatására a szervezet a kalóriaszükséglet pótlására

felhalmozott zsírokat bontja le, a súlycsökkenés természetes. A tűt egy hétre ülteti be a főorvos, egy, majd kéthetes szünetekkel.

A leglátványosabb formajavulást az a hölgy érte el, aki négy hónap alatt harminc kilótól szabadult meg. Többen fogytak rövid idő alatt is húsz kilót. Mintegy 15 esetben a kezelés eredménytelennek bizonyult. Igaz, utólag kiderült, hogy az esti vacsora csábító ereje erősebb volt a tű keltette ingerlésnél.

Az akupunktúrás gyógy-mód hazánkban még gyerekcipőben jár, nem tartozik a hivatalosan elfogadott módszerek közé. Azal azonban dr. Vismeg Sándor is egyetértett, hogy az elhízás ellen a legjobb módszer a helyes táplálkozás, az egészséges életmód és a rendszeres testmozgás. Ezért pedig, nem kell orvoshoz fordulni.

dr. Horváth Róbert

Az első „puma-per”

Érdekes ügyben hozott döntést a minap a Kiskunhalasi Városi Bíróság.

Hudák Balázs balotaszállási lakos az elmúlt év szeptemberében, tanyájára érkezve, azt tapasztalta, hogy két birkája hiányzik, illetve megtepvé az ől mellett találta meg azokat, úgyhogy azonnal le kellett vágni mindkettőt. Az ől végében látott egy kutyát is, melynek nyomát követve, eljutott Szűcs Ferenc tanyájáig.

A szomszédot felszólította: a kutyája által okozott kárt fizesse meg, amire nemleges választ kapott. Ezek után vitte Hudák Balázs az ügyet a bíróságra.

A hatóság széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során több, tanyán élő gazdát, erdészt és mezőőrt is beidézték. Megállapították,

hogy a kérdéses időben a környéken egy ismeretlen állat kilenc borjút támadott meg: az áldozatokat a jobb combjukon marta meg, kiharapva a lágyrészeket.

Papló Imréné elmesélte, hogy tanyájuk kétméteres kerítéssel van körülvéve. Egyik éjjel ugatásra, zajra lett figyelmes. Birkái közül kettőn a fenti sérüléseket vette észre. Szerinte a kerítésen egy kutyábaugrani nem tudott volna.

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság képviselője elmondta, hogy telepeiken egy ismeretlen állat eddig 14 borjút pusztított el, több mint kétszáz ezer forint kárt okozva. A zsanai tsz-ben három birká és egy borjú van a látatlan ragadozó számláján és több egyéni állattartót is hasonló veszteség ért.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy önmagában a tény, miszerint az alperes kutyája a tetthelyen tartózkodott, nem bizonyíték. A tanúk egybehangzóan állították, hogy az alperes kutyája napközben megkötö, s amikor elengedi őket, nyakukon kolonc lóg. A birkák a sérülést nem a „gyanúsított” eb-től szenvedték el, hanem a környéken garázdálkodó — feltehetően macskatestű — ragadozóktól.

Igy Hudák Balázs keresetét elutasították. Az ítélet jogerős. (Időközben megkezdődött egy másik per is, ezúttal egy kiskunhalasi gazda követel kártérítést szomszédjától, hasonló okok miatt).

A „puma-ügy”, úgy látszik, bevonult a bírósági gyakorlatba is. (horváth)

Riposzt (-féle)

1.

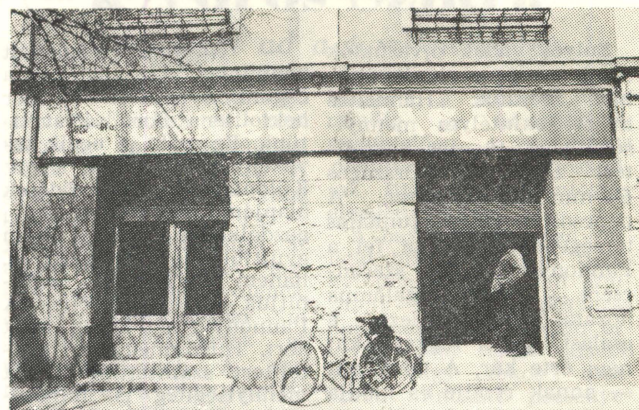
A Halasi Tükör 1. számában Sorompók címmel megjelent, jó humorral íródott cikk elolvasása után kételyek támadtak bennem. A cikk írója, P. L. egyebek között azon ábrándozik kocijában vázakkal, hogy jó lenne, ha sorompók 40 centiméterrel magasabbak lennének, akkor talán átférne alattuk. Nos, ez azt sugallja, hogy a csukott sorompónak számára nincs tiltó hatása, ugyanúgy, mint a szemelátára szabálytalanul átbujkáló gyalogosoknak sincs.

A kiskunhalasi vasútállomás vezetői és a körzeti üzemfőnökség illetékesei felülvizsgálták a sorompók zárómechanizmusait. Ezt sikerült napi átlagban mint-

egy két órával csökkenteni, ám így is a nap nagyobbik felét teszi ki. Világos, annak a legrosszabb, aki szétlógatja ilyen „akadályt” a maga előtt...

Együtt reméljük: rövidesen átadják a forgalomnak az új közúti felüljárót. Addig is, ha lehet tiszteljük a lezárt sorompót, veszélytől óv meg.

Ide kívánczok: áprilisban a kiskunhalasi körzeti üzemfőnökség területén két sorompó nélküli vasúti átjáróban hajtottak személgépkocsival a vonat elé. Az ütközés elkerülhetetlen volt, az eredmény öt súlyos sérült, közöttük nyolchónapos és kétéves gyermekek. Úgy érzem, ez mindennél többet mond...
Kiss Gyula

O Képzeld el ezt az ünnepet! És a vásárt ebben az üzletben!... (Somos László felvétele)

TÜKÖRET

— **Téma: a szőlő és a bor.** Érdekes bélyegbemutató látható május 4-e óta a Kiskunhalasi Állami Gazdaság központjában, a „folyosó galériában”. A tizenhárom fali tárló dr. Csizmazia József, budapesti szőlőnemesítő — a Zalagyöngye atyja — gazdag gyűjteményét tartalmazza. Valamennyi bélyeg rajzolata a szőlővel és a borral áll szoros kapcsolatban.

— **LENGYEL PIAC.** Jelenleg ott és akkor árusítanak a piac területén, ahol és amikor akarnak a lengyel átlampolgárok. A kezelésért az tervezte, hogy a Fűrés utca felé vezető utcánál udvarát bérlik ki számukra és akkor végleg oda költözik a „KGST-bazár”.

— **Külföldi ösztöndíj.** A korábbi évek sikereit folytatva az idén a Szilády Áron Gimnázium két negyedikes diákja felvételizett sikerrel és nyert külföldi ösztöndíjat. Béres András és Varjú Ferenc az ösztől az NDK-ban közgazdasági, illetve műszaki egyetemen folytathatja tanulmányait.

— **PADOK A BELVÁROSBAN.** A napokban a kommunális üzem dolgozói tíz felújított korszerű, csővezeték padot szereltek fel a Hősök tere és az autóbussz pályaudvar fele vezető utcákon. Ezeket az üzemeltetők a külvárokból gyűjtötték be, olyan helyekről, ahol nem használták őket.

— **Elismerések.** A DÉMASZ bajai üzemigazgató-sága elnyerte az Élőüzem címet. A sikerben nagy szerepe van a halasi kirendeltségnek is, ahonnan hárman — Bednarik Antal művezető, Burkus György szerelő és Kovács Pál irányító szerelő — Kiváló dolgozó kitüntetést vehettek át a május elseji ünnepségen.

O ÉNEKLŐ IFJÚSÁG. Csaknem ezer diákot mozgató meg a közelmúltban az Éneklő Ifjúság mozgalom területi bemutatója Halason. Az Általános Művelődési Központban fellépő iskolai kórusok Szabó Ferenc kétszeres Kossuth-díjas zeneszerzőre emlékeztek, aki sokáig a városban tanított. A koncerten megjelent Lili néni, az özevgy is. Képzeld el ezt az ünnepet! És a vásárt ebben az üzletben!... (Gaál Béla felvétele)

„BORÍTÉKOS” NYEREMÉNYEK

Két hónap alatt mintegy negyedszáz forintot fizettek ki kisebb összegekben az elárulások a borítékos sorsjegyek nyertesének. Eddig három tízezer és egy húsz ezer forintot érő biléta is horogra akadt Halason. Érdeklődők, hogy az egyik „tízszáz” szerencsés gazdája egy szovjet turista, aki átutazóban töltött el egy napot a városban.

Megbilincselve próbált szökni

Törköly Tibor, Kiskunhalas, Tó utca 38. szám alatti lakos eddig kilencszer állt bíróság előtt a közrend, a közbiztonság, a testi épség és a tulajdon ellen elkövetett bűncselekmények miatt. Legutóbbi, négyéves elzárásából szabadulva sem maradt tértelen. A Kiskunhalasi Városi Bíróság 1986. május 28-án súlyos testi sértés büntetése miatt egy év hat hónapra ítélte el. Az ítélet nem emelkedett jogerőre, viszont eközben Törköly újabb bűncselekmények sorozatát követelte el.

1986. július 30-án megjelent volt felesége lakásán, ahonnan ellopott egy pár tyúkot. Ezután Molnár Pál épülő, Tolbuhin utca 12. szám alatti lakásába hatolt be, s egy telefonkészülékkel távozott.

Július 27-én késő éjjel az Ezerjó étterem bejáratánál több erősen ittas személy gyűlt össze. Közülük volt a soltvadkeri Gillich Sándor is, aki a felesére ülvé, fejét térdére hajtva „pihent”. Ekkor Törköly — látszólag minden előzmény nélkül — úgy az arcába rúgott, hogy eltörtött az orrsontja. A helyszínre érkezett rendőrök őrizetbe vették. Kihallgatása során, rosszhí-

ret színélve, s a folyosóra kitérve, szökést kísérelt meg. Megbilincselve kézzel kiugrott az épületből, a rendőrségi udvar hátsó végében átmászott a kerítésen, a szomszéd kertjébe. Majd a házba is bejutott, ahol végül is elfogták.

Szeptember 6-án a Garbai Sándor utcában a rendőri körzeti megbízott irodáját próbálta feltörni.

A bírósági eljárás a május hatodikai tárgyaláson ítélettel zárult. A hatóság bűnösnek találta Törköly Tibort kétféleképpen lopás vétségében és foglalkozási bűntettében. Mivel a súlyos testi sértés okozásának körülményeit nem sikerült egyértelműen feltárni, ez alól bizonyítottság hiányában, a körzeti megbízott irodába megkísérelt behatolás kísérlete alól pedig bűncselekmény hiányában a bíróság felmentette.

Az elsőfokú ítélet szerint Törköly büntetése három év fegyházban letöltendő szabadságvesztés és öt évi közügyektől való eltiltás. A döntés ellen az elítelt nyújtotta be, az ügyész — a börtönbüntetés letöltését követő 5 évi szigorított őrizet elrendelését kérve — súlyosbításért fellebbezett.

—th—

2.

Az április 17-i szám Pácban című cikkében egyik horgásztársunk kérdőre vonta vezetőségünket, amiért horgászati tilalmat rendelt el a Sóstón, haltelepítés miatt, éppen a tavaszi iskolai szünetben.

H. R. kisdíáknak azt felelem, ha majd felnőtt lesz, talán megérti: a horgász bácsik nem akkor telepítenek halat a Sóstóba, amikor az talán minden tekintetben a legmegfelelőbb, hanem akkor, amikor jó minőségű halat, megfelelő áron vásárolhatnak. Sajnáljuk, hogy a halászok

éppen a tavaszi szünetben szállították a halat, de ezt nem állt módunkban befolyásolni. A munka elhúzó-dása a hosszú és igen kemény télnek is köszönhető. Reméljük, a jövőben ilyen tekintetben is nagyobb szerencsénk lesz, de erre garanciát adni nem tudunk. Bízom abban, hogy az intenzív haltelepítés olyan eredményeket szerez már ebben az évben is minden horgásznak, melyek fedtetik az ilyen és ehhez hasonló, apróbb bosszúságokat.

Faddi István
egyesületi elnök

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (május 31-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Május 16—17-én 4, 6 és 8 órákor: Laura (magyar).
18-án 4, 6 és 8 órákor: Karatézó Kobra (japán).
19—23-án 4, 6 és 8 órákor: Silverado (amerikai).
24—25-én 4, 6 és 8 órákor: Emlékek, emlékek (francia).
26—27-én 4, 6 és 8 órákor: Szörnyek évadja (magyar).
28—31-én 4, 6 és 8 órákor: Távol Afrikától (amerikai).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 16-án 15—17 óráig: játszószínhely. Fonás, madzagszövés.
16 órákor: magányosok klubja. Társasjáték, zene, társalgás.
Május 18-án 19 órákor: a Fáklya Filmszínházban, a Radnóti Színház előadásában Wilson: Mint két tojás. Komédia Zilahy Judit fordításában.
23-án: magányosok klubja. Kirándulás Kiskunmajsra. Indulás 9 órákor. Fürdés. 12 órákor ebéd, 16 órákor visszaindulás.
15—17 óráig: játszószínhely. Jó játék a papír! Mozgatható papírfigurák készítése. Vezető: Bródi Mária.
18 órákor: középiskolák klubja. „Az olvasó népe!” Szalai László — filmpremier, játékok plusz egy meglepetés. (A Szilády Áron Gimnázium KISZ-szervezete és a középiskolák klub közös rendezvénye a pinceszobában.)
30-án 15—17 óráig: játszószínhely. Csutkanépek. Népi gyermekjátékok készítése. Vezető: Bródi Mária.

16 órákor: magányosok klubja. Műzeumlátogatás, foglalkozás, utána társasjáték, zenehallgatás.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Május 15-én 20 órákor: Sógó-Rock, a II. Félidő és az Echo

SPORTMŰSOR (május 31-ig)

LABDARUGÁS

Megyei I. osztály, XII. forduló, május 16., 17. óra, városi sportpálya: KAC-MEDOSZ — Kiskunfélegyházi TK (előtte, 15 órákor: ifjúsági mérkőzés).
Megyei II. osztály, IX. forduló, május 17., 17. óra, városi sportpálya: Kiskunhalasi Spartacus — Harkakötöny (előtte, 15 órákor: ifjúsági mérkőzés).
X. forduló, május 23., 17. óra, Gábor Áron laktanya pályája: Honvéd Gábor Áron SE — Kiskunhalasi Spartacus.

KÉZILABDA

Május 23., 10.30 óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ — Tiszakécske (megyei bajnokság, férfi). Előtte, 9.30 órákor: ifjúsági mérkőzés.

Május 24., 14. óra, gimnázium pályája: KAC-MEDOSZ — Salgótarján (NB II. ifjúsági, női).

ATLÉTIKA

Május 30—31., 9 óra, városi sportpálya: megyei junior és felnőtt egyéni bajnokság.

BM HATÁRŐRSÉG ORSZÁGOS

ATLÉTIKAI BAJNOKSÁGA
Május 26., 8 óra: városi sportpálya.

együttessel koncertje. (A három jugoszláviai magyar tánczenekar nyilvános fellépése, Magyarországon először.)

21-én 15.30 órákor: mesebólt. A Roller együttes vidám, zenés gyermekműsora.

29-én 20.30 órákor: R-Go koncert.

VÁROSI KÖNYVTÁR

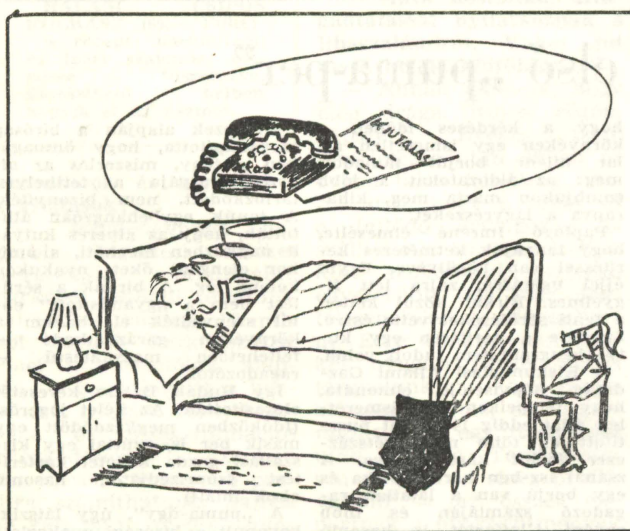
Május 23-án 14—17 óráig: játék a könyvtárban (a gyermekkönyvtárban, Kossuth u. 21. sz. alatt, az úttörőház emeleti részében).

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ

Május 16-án 9 órákor: városi repülőmodellverseny, úttörőknök.

20-án 14.30 órákor: városi politikai fórum. Vendég: Simon Gábor, a városi pártbizottság titkára.

27-én 14.30 órákor: munkahely, pálya, hivatás. A mezőgazdász.

(Varga István rajza)

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkeszti a szerkesztőbizottság Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató
87 0478 Petőfi Nyomda Kiskunmajsza
Felelős vezető: Viktor János